

РЕШЕНИЕ

№ 1771

гр. София, 11.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 25.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **376** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. К., чрез адв. П. П.-САК срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ по чл.171, т.2а, б.“б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ № 19-0262-000398/ 19.12.2019 г., издадена от А. В. на длъжност началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ РУ [населено място] – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е неправилна и незаконосъобразна. Навеждат се твърдения, че посочената заповед не отговаря на императивните изисквания на АПК, като липсват фактически и правни мотиви за издаването ѝ. Моли съда заповедта да бъде отменена като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа жалбата. Представя писмени бележки. Претендират се разноски.

Ответникът – Началник група към СДВР О“ПП“ РУ [населено място] А. В. – редовно уведомен, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 19.12.2019 г. около 23:20 ч. в [населено място], по [улица], при извършена проверка от служители на отдел „Пътна полиция“ към СДВР е установено, че Б. К.,

съсобственик в [фирма] управлява лек автомобил „Фиат П.“ с регистрационен номер СВ 2396 НМ, собственост на фирмата, със съдържание на алкохол в кръвта 0,60 промила, изпробван с алкотест дрегер 7510, ф № 0175, проба № 739 определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. Издаден му е талон за медицинско изследване № 0056156. За установеното административно нарушение на чл. 5, ал. 3 от ЗДвП му е съставен АУАН серия АА, № 928/19.12.2019г. С оспорената заповед № 19-0262-000398/19.12.2019г. от А. В. на длъжност началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ РУ [населено място], на основание чл. 171, т. 2а, б. „Б“ от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е приложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. табели СВ 2396 НМ. Като доказателства по делото са представени: Справка картон на водача Б. Т. К.; Заповед № 517з-51/05.01.2018 г. за определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б. „а“ и т. 6 от ЗДвП; Свидетелство за регистрация част I СВ 2396 НМ. При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т.2а, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Процесната ПАМ е наложена, на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, според който ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС се налага на собственик, който управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 промила. Безспорно е доказано управление на МПС с концентрация на алкохол 0.60 промила, установена с техническо средство. При извършената от контролните органи проверка е установено, че лекият автомобил, с който е извършено административното нарушение е собственост на [фирма]. При наличие на законоустановените предпоставки, както е в

случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ.

В оспорената ЗППАМ е посочен номерът на автомобила, чиято регистрация се прекратява.

Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б „, от ЗДвП., ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. АНО е определил максималния срок за ПАМ. С оглед характера на нарушението, наложената ПАМ с максимален срок е законосъобразна. Липсата на изрични мотиви относно срока на ПАМ не води до незаконосъобразност на ЗППАМ. При определянето на продължителността на ПАМ е спазен принципът на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. АНО е действал в рамките на своята компетентност, произтичаща от разпоредбите на ЗДвП. Издаденият административен акт не засяга правата на жалбоподателя в степен, несъответстваща на извършеното нарушение.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] представлявано от управителя Б. К. срещу Заповед за прилагане на ПАМ 19-0262-000398/19.12.2019 г., издадена от А. В. на длъжност началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ РУ [населено място], с която е наложена принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на ППС за срок от 6 месеца“ .

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: